

بررسی قدرت بیمارگری و ویژگی‌های مولکولی چند جدایه‌ی باکتری *Bacillus thuringiensis* روی کرم قوزه‌ی پنبه و شبپرهی پشت الماسی*

مریم کلانتری^۱، رسول مرزبان^۱، زهرا معقولی‌فرد^۱، حبیب عباسی‌پور^۲

۱- بخش تحقیقات کنترل بیولوژیک، مؤسسه‌ی تحقیقات گیاه‌پزشکی ایران- تهران

۲- دانشکده‌ی کشاورزی دانشگاه شاهد - تهران

مسئول مکاتبات: مریم کلانتری، m_kalantary2000@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۹۲/۱۰/۰۱

۱۷-۲۶

تاریخ دریافت: ۹۲/۰۳/۲۶

چکیده

باکتری *Bacillus thuringiensis* به خاطر مزیت‌های فراوان مانند اثر اختصاصی روی لارو حشرات آفت، عدم تأثیر نامطلوب روی محیط زیست و جاندارن غیر هدف و همچنین سهولت ترکیب و تلفیق با سایر روش‌های کنترل، جایگاه ویژه‌ای در مدیریت کنترل آفات دارد. اولین قدم به عنوان پایه و اساس تحقیق روی این باکتری، بررسی قدرت بیمارگری جدایه‌ها و سویه‌های بیمارگر در کنترل آفات مورد هدف است. در این تحقیق قدرت بیمارگری سه جدایه‌ی بومی و یک نمونه‌ی تجاری (Dipel®) روی لارو سن دوم کرم قوزه‌ی پنبه، *Helicoverpa armigera* و شبپرهی پشت الماسی، *Plutella xylostella* در دمای ۲۷ درجه‌ی سلسیوس و رطوبت نسبی ۶۵٪ و دوره‌ی نوری ۱۶:۸ (تاریکی: روشنایی) بررسی شد. غلظت کشنده ۵۰ درصد (LC50) سه جدایه‌ی بومی KD2، 6R و نمونه‌ی تجاری دیپل روی لارو سن دوم کرم قوزه‌ی پنبه به ترتیب $1/21 \times 10^7$, $1/8 \times 10^7$, $1/39 \times 10^7$ و $1/10^6$ اسپور در میلی‌لیتر محاسبه شد که بیمارگری جدایه‌ی KD2، با کمترین غلظت کشنده ۵۰ درصد روی کرم قوزه‌ی پنبه بیشتر بود. غلظت کشنده‌ی ۵۰ درصد جدایه‌های بومی فوق روی لاروهای سن دوم شبپرهی پشت الماسی به ترتیب $1/10^6$, $1/4 \times 10^5$, $2/9 \times 10^5$ و $4/8 \times 10^5$ اسپور در میلی‌لیتر بود که بیشترین قدرت بیمارگری باکتری Bt مربوط به جدایه‌ی 20 بود. در بررسی مولکولی جدایه‌ها مشخص شد که جدایه‌های مورد بررسی دارای ژن‌های *cry* یکسانی نیستند.

واژه‌های کلیدی: *Bacillus thuringiensis*, کرم قوزه‌ی پنبه، شبپرهی پشت الماسی، قدرت بیمارگری، ویژگی مولکولی

در کشت بوم‌های گیاهان خانواده‌ی چلیپائیان یافت می‌شود و از بیشترین پراکنش جهانی در بین بالپولکداران برخوردار است (Talekar & Shelton, 1993). در دنیا برای کنترل آن در جهان سالانه بیش از یک میلیارد دلار هزینه می‌شود (Verkerk & Wright, 1996; Dezianian *et al.*, 2010). این شبپره در سال ۱۳۱۷ توسط افسار به عنوان یکی از آفات مهم کلم از ایران گزارش شد (Behdad, 1982) و در سال ۱۳۷۸ در مزارع کلم استان تهران طغیان کرد (Marzban & Baniameri, 2004). این آفت با دارا بودن تنوع میزانی بالا، قدرت پراکنش و تولید مثل زیاد و

مقدمه

کرم قوزه‌ی پنبه، *Helicoverpa armigera* Hübner (Lep.: Noctuidae) آفت مهم پنبه، گوجه‌فرنگی، ذرت، نخود، توتون، لوبيا، سویا و کنجد است (Fit, 1989). حشره‌ی یاد شده پلی‌فاژ بوده و در دنیا بیش از ۷۰ گونه میزبان برای آن گزارش شده است. لاروهای این آفت از برگ‌های جوان، قوزه‌ها، بلال، میوه و غلاف بذور گیاهان میزبان خود تغذیه می‌کند (Mitter *et al.*, 1993). شبپرهی پشت الماسی یا بید کلم،

* این مقاله برگرفته از پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد خانم‌ها مریم کلانتری و زهرا معقولی‌فرد می‌باشد.

جدیدی که با شرایط اقلیمی هر منطقه سازگاری پیشتری دارد، دست یافت که برای آفات کلیدی و مهم نظیر کرم قوزه‌ی پنه و شب‌پره‌ی پشت الماسی مؤثر باشد، که در این راستا ده‌ها جدایه‌ی مختلف از این باکتری از خاک‌های زراعی کشور جدا شده است (Marzban & Salehi, 2006).

اغلب ژن‌های تولیدکننده دلتاندوتوکسین در *B. thuringiensis* DNA خارج کروموزومی که بر روی پلاسمید در اندازه و تعداد مختلف قرار دارند، کد می‌شوند (Levinson *et al.*, 1990). تاکنون تعداد زیادی ژن پلاسمیدی در ارتباط با *B. thuringiensis* شناخته شده است، که در بین ۲۱ زیرگونه‌ی بررسی شده تعداد پلاسمید از ۲ تا ۱۲ عدد در هر زیرگونه متغیر بوده است. وجود ژن کریستال پروتئینی روی پلاسمید به‌وسیله‌ی کلون کردن ژن و هیبریداسیون به‌اثبات رسیده است. ژن‌های مسئول کریستال پروتئینی می‌توانند در یک زیرگونه به شکل پلاسمیدی و کروموزومی وجود داشته باشند. اگرچه این ژن‌های کروموزومی مانند هم نبوده و ممکن است تنظیم آن‌ها متفاوت باشد. در برخی موارد ژن کروموزومی به صورت نهفته است که فقط در حضور ژن پلاسمیدی بیان می‌شود، تاکنون بیش از ۴۰۰ ژن مختلف در زیرگونه‌های مختلف این باکتری شناسایی شده است (Tanada & Kaya, 1993).

بررسی بیمارگری جدایه‌های Bt روی حشرات مختلف و تعیین دامنه‌ی میزانی، انجام آزمایشات فراوانی را ایجاب می‌کند. حاصل این آزمایشات میان قدرت عمل و خصوصیات بیولوژیک عامل بیمارگر خواهد بود. لذا لزوم برقراری روش‌های استاندارد ساده و شناخته شده برای انجام ارزیابی‌ها امری ضروری خواهد بود که تحت عنوان آزمایشات زیست‌سننجی یا Bioassay مطرح می‌شود.

آزمایش‌های زیست‌سننجی جهت تشخیص تفاوت‌های بیولوژیکی بین جدایه‌های باکتری Bt و ارزیابی کیفیت و توان بیمارگری جدایه‌های این باکتری در میزان صورت خواهد گرفت. وقتی حشره با باکتری Bt آلووده شود ممکن است واکنش‌های متفاوتی نظیر مرگ حشره، تأخیر در رشد، کاهش وزن شفیره و نیز بدشکل شدن حشره رخ دهد. اگر هدف از کاربرد Bt از بین بردن آفت باشد، بنابراین در

خصوصیات ژنتیکی، به خیلی از آفت‌کش‌های شیمیایی مقاوم شده است (Shelton, 2004; Wright, 2004; Grzywacz *et al.*, 2009) برای کنترل آفات گیاهی از گذشته‌های دور روشی معمول بوده است. اما هزینه‌های اقتصادی بالا، ظهور نژادهای مقاوم به آفت‌کش‌های شیمیایی، نگرانی‌های زیست‌محیطی و آلودگی در چرخه‌ی غذایی سبب کاهش کاربرد روش‌های شیمیایی در کنترل آفات گیاهی شده است. دلایل فوق دستیابی به روش‌های سالم و ارزان‌تر را به عنوان یک چالش جدی فرآروی محققان قرار داده است. استفاده از حشره‌کش‌های میکروبی در یکی دو دهه‌ی اخیر مورد توجه جدی قرار گرفته است. عوامل میکروبی بسیار متنوع هستند، ده‌ها باکتری می‌توانند در حشرات ایجاد بیماری نمایند. ولی فقط تعداد اندکی از نظر تجاری دارای اهمیت هستند که مهمترین آن‌ها *Bacillus thuringiensis* Ber. است. واریته یا زیرگونه‌ی *B. thuringiensis* subsp. kurstaki روی شب‌پره‌ی پشت الماسی و کرم قوزه‌ی پنه بسیار مؤثر است. این باکتری به‌خاطر اثر اختصاصی روی آفات، عدم تأثیر نامطلوب روی محیط زیست و جانداران غیرهدف جایگاه ویژه‌ای را در مدیریت تلفیقی آفات دارد (& Tijssen, 1982). باکتری *B. thuringiensis* گرمه مثبت، اسپوردار و متحرک با تاثر کجانبی است. هم‌زمان با تشکیل اسپور داخل اسپورانژیوم، پروتئین‌های کریستالی حاوی دلتا اندوتوكسین تولید می‌کند که برای برخی حشرات سمی می‌باشد. دلتا اندوتوكسین با اتصال به گیرنده‌های موجود روی سلول‌های اپیتلیال روده‌ی میانی حشره باعث تخریب سلولی و مرگ آن می‌شود. باکتری Bt هیچ اثر سوئی روی زنبورهای پارازیتوئید شب‌پره‌ی پشت الماسی ندارد (Brunner & Stevens, 1986)، ولی برای شب‌پره‌ی پشت الماسی که به بسیاری از آفت‌کش‌های شیمیایی مقاوم شده، بسیار سمی است (Sun *et al.*, 1986).

از آنجایی که Bt میکروارگانیسم عمومی خاک بوده و در همه‌جا یافت می‌شود (Travis & O'Callaghan, 1989) با مطالعات وسیع در جهت شناسایی جدایه‌های مختلف این باکتری در مناطق اکولوژیکی کشور می‌توان به سویه‌های

۲- بررسی نوع ژن cry در جدایه‌های Bt

نوع سموم پروتئینی Bt در سه جدایه‌ی بومی KD2، 20R و نمونه‌ی تجاری دیپل از طریق ردیابی ژن‌های cry در آن‌ها مورد مطالعه قرار گرفت. برای استخراج DNA، در ابتدا از کشت ۱۸ ساعته باکتری در محیط کشت NB، ۱۰۰ میکرولیتر برداشته و سلول‌های باکتری به کمک سانتریفوژ با سرعت ۵۰۰۰ g در یک دقیقه تهشیش شدند. سلول‌های تهشیش شده در ۱۰۰ میکرولیتر بافل لیزکننده (۵۰ میلی‌مولار کلرید پتاسیم، ۱۰ میلی‌مولار تریس و ۰/۱ درصد توئین ۲۰) سوپاپسانسیون شده و به طور مجدد سانتریفوژ شدند. سپس ویال‌ها به حمام آبی با دمای ۹۹ درجه‌ی سلسیوس منتقل شده و در نهایت روشنیش حاوی DNA به ویال سترون دیگر منتقل و در دمای ۲۰-۲۰ درجه‌ی سلسیوس نگهداری شد. ردیابی زیر گروه‌های ژن‌های cry با چهار جفت پرایمر عمومی شامل جفت پرایمرهای cry1، cry2، cry3 و cry4 صورت گرفت، که به طور خلاصه مشخصات پرایمرهای ژن‌های cry در این مطالعه در جدول یک آورده شده است.

جدول ۱- مشخصات عمومی و خصوصی پرایمرهای ژن‌های cry در راسته‌ی پروانه‌ها (Ben *et al.*, 1997).

Primers	Sequences	Product size (bp)
cry1(d)	5-CATGATTTCATGCAGATAAAC-3	277
cry1(r)	5-TTGTGACACTTCTGCTTCCCATT-3	
cry2(d)	5-GTTATTCTTAATGCAGATGAATGGG-3	498
cry2(r)	5-CGGATAAAATAATCTGGAAATAGT-3	
cry3(d)	5-CGTTATCGCAGAGAGATGACATTAAC-3	1367-1392
cry3(r)	5-CATCTGTTGTTCTGGAGGCAAT-3	
cry4(d)	5-GCATATGATGTAGCGAAACAAGCC-3	3762-3738
cry4(r)	5-GCGTGACATACCCATTCCAGGTCC-3	

۳- آماده‌سازی باکتری

جدایه‌های 20R و 6R بـاکتری از بخش تحقیقات کنترل بیولوژیک، موسسه‌ی تحقیقات گیاه‌پزشکی کشور فراهم شد (جدول ۲). جدایه‌ها در محیط کشت (tryptone ۱%， yeast LB عسل ۱۰٪) در

زیست‌سنگی، مرگ و میر به عنوان معیار قرار می‌گیرد. از نظر آماری دقیق ترین اندازه گیری پاسخ مرگ و میر جمعیت حشره تعیین غلظتی از Bt است که ۵۰ درصد جمعیت حشره را می‌کشد، به عبارتی تعیین LC₅₀ آن می‌باشد. در این تحقیق بیمارگری چند جدایه Bt که از بین ده‌ها جدایه‌ی بومی غربال شده‌اند (Marzban, 2001; Marzban & Salehi, 2006) روی دو حشره آفت مهم محصولات کشاورزی بررسی و جدایه یا جدایه‌های برتر معرفی شدند. همچنین شناسایی مولکولی جدایه‌های مذبور با استفاده از PCR و الکتروفورز انجام شد، که از مزایای این روش سرعت کار و حساسیت بالا می‌باشد.

مواد و روش‌ها

۱- پرورش حشرات

در این بررسی پروانه‌ی کرم قوزه‌ی پنبه از مزارع گوجه‌فرنگی گرگان جمع‌آوری و به آزمایشگاه منتقل شد. لاروهای این حشره به علت هم‌خواری، به صورت انفرادی درون لوله‌های آزمایش (۱×۶ cm) روی غذای مصنوعی پرورش داده شدند (Teakle & Jensen, 1991). پس از ۳۰ دوران لاروی و شفیرگی پروانه‌ها ظاهر و در دسته‌های تایی (♂ + ۱۵♀) در ظروف استوانه‌ای پلاستیکی به قطر ۲۷ درجه‌ی سلسیوس، رطوبت نسبی ۶۵ درصد و دوره‌ی روشنایی به تاریکی ۱۶:۸ ساعت انجام شد. کلی اولیه‌ی شب‌پره‌ی پشت الماسی، از مزارع کلم اسلام‌شهر و کهریزک (جنوب تهران) جمع‌آوری و به آزمایشگاه منتقل شد. برای تشکیل کلنی از قفس پرورش به شکل مکعب مستطیل از جنس پلکسی گلاس به ابعاد ۶۰×۴۰×۴۰ سانتی‌متر در دمای ۲۵ درجه‌ی سلسیوس، رطوبت نسبی ۶۵ درصد و دوره‌ی نوری: تاریکی، ۱۶:۸ ساعت استفاده شد. تغذیه‌ی لاروها با استفاده از برگ‌های کلم و پروانه‌ها از محلول آب عسل ۱۰ درصد انجام شد.

شروع و به تیمارهای با غلظت بالاتر برای کاهش خطا انجام شد. برای هر غلظت، ۴۵ لوله آزمایش در سه تکرار ۱۵ تایی تدارک دیده شد، در هر لوله آزمایش یک لارو چهار روزه که هم‌زمان تفریخ شده بودند و از نظر رنگ و اندازه یکسان بودند (Evans & Shapiro, 1981) توسط قلم مو روی غذای تیمار شده داخل لوله‌های آزمایش قرار داده شدند (Hughes et al., 1984) پس از ۴۸ ساعت که لاروها از غذای آلوده به باکتری تغذیه کردند، به لوله‌های آزمایش مشابه دارای غذای سالم و عاری از Bt انتقال یافته (Kumar et al., 2008). میزان مرگ و میر لاروها تا هفت روز از شروع آزمایش ثبت گردید. معیار مرگ و میر لاروها، سیاهشدن و عدم واکنش لارو به ضربه‌ی سوزن بود.

۴- زیست‌سنجدی جدایه‌ها با استفاده از غذای

طبیعی روی شب‌پرهی پشت الماسی

برای هر غلظت سه ظرف پلاستیکی با قطر دهانه‌ی ده سانتی‌متر و ارتفاع سه سانتی‌متر در نظر گرفته که برای تهییه مناسب درب ظروف سوراخ و با پارچه‌ی توری پوشانده شد. برای هر غلظت سه تکرار و در هر تکرار از دو دیسک برگی تازه کلم با قطر سه سانتی‌متر، استفاده شد. دیسک‌های برگی قبل از آغازته شدن به باکتری، به منظور اطمینان از عدم آلودگی آنها به مدت ۱۰ دقیقه در محلول هیپوکلریت سدیم ۵ درصد قرار داده و سپس سه مرتبه با آب مقطر استریل شسته شدند. روی هر سمت دیسک برگی ۱۰ میکرولیتر از غلظت مورد نظر ریخته و با لوب استریل پخش تا تمام سطح برگ به باکتری آغازته گردید. برای شاهد از محلول آب و Tween ۸۰ ۰/۰۴ درصد استفاده شد. سپس برگ‌ها را در محیطی استریل قرار داده تا سطح آنها خشک شود. در هر ظرف به وسیله‌ی پنس استریل دو دیسک برگی تیمار شده قرار داده و در قسمت قاعده‌ای برگ برای حفظ رطوبت برگ، پنهانی مرطوب قرار داده شد. درون هر ظرف به وسیله‌ی قلم موی استریل تعداد ۱۵ عدد لارو سن دوم قرار داده و سپس روی درب هر ظرف، اطلاعات مربوط به غلظت، شماره‌ی تکرار و تاریخ درج شد. در هر دو روش زیست‌سنجدی ظروف در ژرمیناتور با دمای ۲۷ درجه‌ی سلسیوس و رطوبت نسبی ۶۵ درصد و دوره‌ی روشناختی به

۲۸ extract ۰.۵٪، NaCl ۱٪، pH ۷-۷.۲ در دمای ۱۹۰ rpm دوره‌ی سلسیوس به مدت ۴ روز با دور ۱۹۰ شیک شدند. وجود اسپور-کریستال آزاد در نمونه‌ها با مشاهده‌ی میکروسکوپی تأیید شد، سپس داخل یخچال در دمای ۵ (Marzban et al., 2009) درجه‌ی سلسیوس نگهداری شدند (Bt Tween80 اسپور و کریستال‌ها را داخل آب مقطر و (به میزان ۰/۰۴ درصد) به صورت سوسپانسیون یکنواختی درآورده و غلظت‌های حداقل و حداکثر با زیست‌سنجدی اولیه روی حشرات مذکور محاسبه، سپس با روش شمارش کلی با رقیق کردن غلظت حداکثر، غلظت‌های دیگر با فواصل لگاریتمی به دست آمد. بدین ترتیب برای هر جدایه هفت غلظت مختلف حاصل شد.

جدول ۲- مشخصات جدایه‌های Bt.

Table 2- Profile of Bt isolates.

Isolates	Host	Area of collection
20	soil of field	Mashhad
KD-2	soil of field	Kohgiluyeh-va-Boyer Ahmad
6R	soil of jungle	Rasht
Dipel	-	commercial product

۴- روش‌های زیست‌سنجدی

۴-۱- زیست‌سنجدی جدایه‌ها با استفاده از غذای مصنوعی روی کرم قوزه‌ی پنبه

ابتدا یک زیست‌سنجدی مقدماتی روی لارو ۴ روزه برای به دست آوردن حداقل و حداکثر مرگ و میر انجام شد. سپس هفت غلظت برای آزمون زیست‌سنجدی به منظور محاسبه LC₅₀ بر اساس روش مرزبان (2001) تعیین شد. در این روش سه جدایه‌ی بومی و یک جدایه تجاری (Diple®)، با استفاده از غذای مصنوعی روی لارو سن دو (چهار روزه) کرم قوزه‌ی پنبه آزمایش و میزان بیمارگری آنها مورد بررسی قرار گرفت. تکه‌های غذای مصنوعی به وزن یک گرم بریده شد و روی سطوح هر تکه غذا با استفاده از سمپلر مقدار ۱۰ میکرولیتر از غلظت‌های تهیه شده ریخته، سپس داخل لوله‌های آزمایش قرار داده شدند. لازم به ذکر است که آغازته کردن سطوح غذا از تیمار شاهد

بین رفته برای جدایه ۲، KD2، ۶R و Dipel[®] روی کرم قوزه‌ی پنبه به ترتیب 10^{-7} ، 10^{-7} ، 10^{-7} و 10^{-7} برا آورد شد. جدایه‌ی KD2 در مقایسه با جدایه‌های دیگر پایین ترین LC₅₀ را دارد، که می‌تواند به عنوان جدایه‌ی برتر استفاده شود. بین دو جدایه بومی KD2 و ۶R از نظر مرگ و میر روی کرم قوزه‌ی پنبه در سطح ۵ درصد اختلاف معنی‌داری وجود ندارد. مقادیر غلظت کشنده ۵۰ درصد برای جدایه‌ها روی لارو سن دوم شب پرهی پشت الماسی، *P. xylostella*، به ترتیب 10^{-4} ، 10^{-4} و اسپور در میلی‌لیتر $8/8 \times 10^{-6}$ محاسبه گردید و با توجه به اینکه مقادیر حد بالا و پایین LC₅₀ جدایه‌های بومی ۲۰، KD-۲ و ۶R با هم، هم‌پوشانی نداشتند، بنابراین از لحاظ سمیت با هم اختلاف داشتند. مقدار غلظت کشنده ۵۰ درصد (LC₅₀) جدایه ۲۰ باکتری ۶R و Dipel نسبت به جدایه‌های KD-۲، *B. thuringiensis* روی لاروهای سن دوم شب پرهی پشت الماسی کمتر بود (جدول ۲). لذا با توجه به نتایج، جدایه ۲۰ به عنوان مؤثرترین جدایه روی شب پرهی پشت الماسی معرفی شد.

در زیست‌سنگی جدایه‌ها روی کرم قوزه‌ی پنبه دو جدایه‌ی بومی KD2 و ۶R از نظر کشنده‌گی با هم هم‌پوشانی دارند که نشان‌دهنده عدم اختلاف معنی‌دار از نظر سمیت روی لارو سن دو کرم قوزه‌ی پنبه است ولی این دو جدایه بومی با نمونه‌ی تجاری و جدایه ۲۰ هم‌پوشانی نداشتند در صورتی که نمونه Dipel با جدایه ۲۰ هم‌پوشانی داشت و سمیت نمونه‌ی تجاری و جدایه ۲۰ از دو جدایه‌ی بومی دیگر کمتر بود (شکل ۱- B). با توجه به شکل یک در شب پرهی پشت الماسی حد بالا و پایین جدایه ۲۰ با بقیه جدایه‌ها هم‌پوشانی ندارد. همچنین مقدار غلظت کشنده ۵۰ درصد (LC₅₀) جدایه ۲۰ KD-۲ نسبت به Dipel و ۶R کمتر است (جدول ۱) و این جدایه با جدایه Dipel هم‌پوشانی دارد که این نشان‌دهنده عدم اختلاف معنی‌دار از نظر سمیت روی لارو سن دوم شب پرهی پشت الماسی، *P. xylostella* است. ولی این جدایه با جدایه ۶R بیشتر و از جدایه ۲۰ کمتر است (شکل ۱- A). علاوه بر این جدایه‌ی

تاریکی ۱۶۸ ساعت قرار گرفتند. پس از ۴۸ ساعت که لاروها از غذای آلوده به باکتری تغذیه کردند، به ظروف آزمایش مشابه دارای غذای سالم و عاری از Bt انتقال یافتد. میزان مرگ و میر لاروها تا هفت روز از شروع آزمایش ثبت شد. معیار مرگ و میر لاروها، سیاه شدن و عدم واکنش لارو به ضربه‌ی سوزن بود. در آزمایش زیست‌سنگی اطلاعات به دست آمده به وسیله‌ی نرم‌افزار رایانه‌ای مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت و مقدار LC₅₀ تعیین و شاخص‌های آماری مربوطه مشخص شد.

تجزیه و تحلیل آماری

آزمایش‌های زیست‌سنگی در قالب طرح کاملاً تصادفی انجام و اطلاعات به دست آمده به وسیله‌ی نرم افزار رایانه‌ای SAS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و غلظت کشنده ۵۰ درصد (LC₅₀) جدایه‌های مختلف باکتری محاسبه و مؤثرترین جدایه‌ی باکتری مشخص شد. برای مقایسه‌ی LC₅₀ جدایه‌های مختلف با هم از دو روش Ratio و Overlapping استفاده شد.

نتایج

نتایج وجود ژن cry در جدایه‌های Bt

نتایج محصول ناشی از واکنش زنجیره‌ای پلیمراز ژن‌های cry نشان داد که جدایه‌های ۶R و KD حاوی ژن‌های cry1، cry2 و cry3 می‌باشد. جدایه ۲۰ حاوی دو ژن cry1 و cry3 بود، حضور هر چهار ژن cry مورد بررسی در جدایه Dipel به اثبات رسید و به عبارتی ژن cry4 فقط در جدایه Dipel ردیابی شد.

مقایسه‌ی شدت بیمارگری جدایه‌های Bt روی

کرم قوزه‌ی پنبه و شب پرهی پشت الماسی

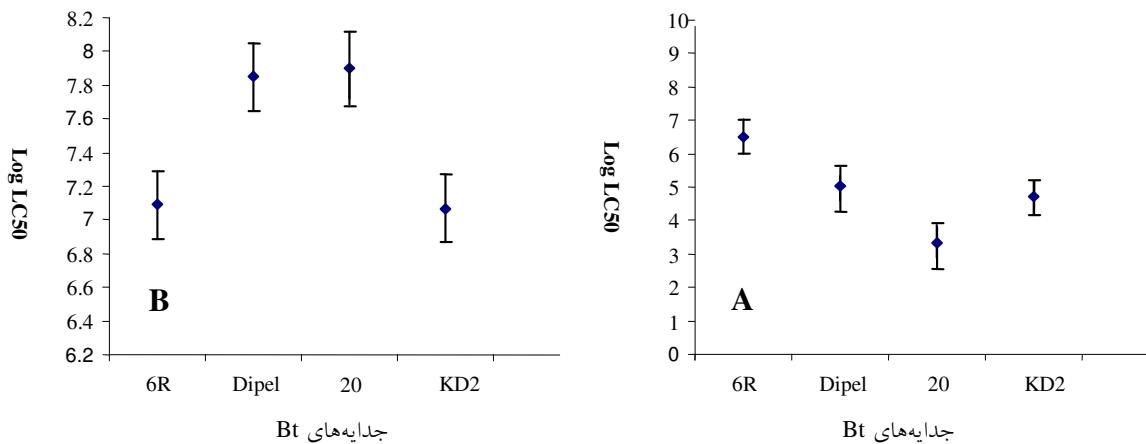
نتایج نشان داد که هر چهار جدایه باکتری برای کنترل لارو سن دوم شب پرهی پشت الماسی و کرم قوزه‌ی پنبه مناسب هستند. نتایج به دست آمده به کمک برنامه‌ی کامپیوتری SAS و Probit تجزیه و معادله خط پروبیت و LC₅₀ هر جدایه به دست آمد. پس از تعیین میزان LC₅₀ برای هر یک از جدایه‌های باکتری، جدایه‌ها با هم مقایسه شدند. میزان غلظتی که در آن ۵۰ درصد جمعیت لاروی (LC₅₀) از

بقیه جدایه‌ها هم پوشانی نداشته که نشان دهنده این است که کمترین سمیت را دارد.

6R نسبت به جدایه‌های 20، KD-2 و Dipel بالاترین غلظت کشنده ۵۰ درصد (LC_{50}) را دارد (جدول ۳) و این جدایه با

جدول ۳- زیست‌سنگی جدایه‌های باکتری *B. thuringiensis* روی لاروهای سن دوم شب‌پرهی پشت الماسی و کرم قوزه‌ی پنه. Table 3- Bioassay bacteria isolates on the second larvae of Cotton Bollworm and Diamondback moth.

Pest	Isolate	LC_{50} Spore ml^{-1}	Confidence Interval (%95)		Slope	Intercept	χ^2	df	Pr>chisq
			Low. limit	Up. limit					
Diamond back moth	20	3.4×10^3	7.2×10^2 - 13×10^2		0.31	-1.11	0.63	5	0.9863
	Dipel	8.8×10^4	1.9×10^4 - 42×10^4		0.31	-1.51	0.19	5	0.9992
	KD-2	6.1×10^4	2.6×10^4 - 14×10^4		0.57	-2.71	0.77	5	0.9785
	6R	2.9×10^6	1.5×10^6 - 5.2×10^6		0.79	-5.10	0.43	5	0.9944
Cotton Bollworm	20	8.8×10^7	5.5×10^7 - 14×10^7		0.77	-6.16	2.53	5	0.9892
	Dipel	6.9×10^7	4.5×10^7 - 11×10^7		0.96	-2.56	1.43	5	0.9792
	KD-2	1.21×10^7	7.6×10^6 - 18×10^6		1.18	-3.37	2.84	5	0.9985
	6R	1.31×10^7	8.7×10^6 - 18×10^6		1.22	-3.73	1.28	5	0.9763

شکل ۱- دامنه‌ی تغیرات لگاریتم LC_{50} جدایه‌های مورد بررسی باکتری *B. thuringiensis* روی لارو سن دوم، A. شب‌پرهی پشت الماسی و B. کرم قوزه‌ی پنه.

Fig. 1- Confidence intervals overlap of isolates LC_{50} on second larvae A. Diamondback moth and B. Cotton Bollworm .

در مقایسه‌ی LC_{50} جدایه‌های Dipel، KD-2، 6R و جدایه 20 (کوچک‌ترین LC_{50}) تقسیم شد و جدایه 20 باکتری به ترتیب نسبت به جدایه‌ی 6R، KD-2 و Dipel و 6R به میزان ۱۸، ۲۶ و ۸۵ بار سمی تر است. این نشان دهنده اختلاف میزان حساسیت لارو سن دوم شب‌پرهی پشت الماسی، *P. xylostella* نسبت به جدایه 20 در مقایسه با سه جدایه دیگر است.

در مقایسه‌ی LC_{50} جدایه‌های Dipel، 6R و جدایه 20 (کوچک‌ترین LC_{50}) جدایه 20 کرم قوزه را برابر کرد. جدایه 20 میزان سمیت جدایه‌ها مقایسه شد. جدایه‌های 6R و Dipel به میزان ۷/۲ و ۱/۰۸ بار (کوچک‌ترین LC_{50}) تقسیم شد که جدایه 20 تر است. در شب‌پرهی پشت الماسی جدایه 20 نسبت به جدایه 6R و Dipel ۵/۷ بار سمی تر است. در شب‌پرهی پشت الماسی جدایه 20 نسبت به جدایه 6R و Dipel ۷/۲ بار سمی تر است.

بحث

B. thuringiensis H-4 و H-5 را روی شب پرهی پشت الماسی، *P. xylostella* آزمایش کرده و همه سروتاپ‌ها را روی *P. xylostella* مؤثر اعلام کردند. در همین راستا (Ooi, 1981) تأثیر فرآورده‌های تجاری Dipel و Bactospeine را روی لاروهای سه روزه‌ی Dipel شب پرهی پشت الماسی، *P. xylostella* بررسی و جدایه Dipel را برای کنترل این آفت مؤثرter اعلام کرد. هر جدایه یا سروتاپ Bt می‌تواند چند نوع توکسین (Cry) تولید کند که Cry1 عموماً روی پروانه‌ها مؤثر است اما توکسین‌های دیگری نیز مانند Cry2 روی شب پرهی پروانه‌ها مؤثراند. پروانه‌ها در میان گروه توکسین‌های Cry1 نیز حساسیت یکسانی ندارند، به عبارتی Cry1D یا Cry1C روی شب پرهی پشت الماسی مؤثر اما روی کرم قوزه‌ی پنه بی‌تأثیر است، و یا Cry1Aa و Cry1Ac حساس هستند (Ben et al., 1997; Eldridge, 2011) براین اساس دلیل تأثیر متفاوت جدایه‌های Bt روی گونه‌های پروانه‌ها به خاطر تنوع توکسین سروتاپ‌های Bt است و نشان‌دهنده‌ی تأثیر اختصاصی جدایه‌های این باکتری روی حشرات است. در بررسی مولکولی جدایه‌ها مشخص شد که جدایه‌ها دارای ژن‌های cry یکسانی نیستند و نه تنها در سطح Cry1 بلکه در سطح Cry با هم تفاوت دارند. در انتخاب جدایه‌های تجاری علاوه بر فاکتور پایداری ژنتیکی و توانایی تولید اگزو توکسین باقیستی به دامنه‌ی تأثیر آن جدایه توجه داشت، چرا که ممکن است برخی از پروانه‌های مضر را کنترل و برخی را مانند گونه‌های *Spodoptera* spp. به خوبی کنترل نکند.

سپاسگزاری

نگارندگان لازم می‌دانند از آقای دکتر محسن فرزانه و خانم مهندس آرزو یوسفی به خاطر همکاری‌های ارزنده‌ای که در انجام این تحقیق به عمل آوردن کمال تشكیر و سپاس خود را اعلام نمایند.

در این تحقیق اثرات قدرت بیمارگری سه جدایه‌ی بومی باکتری Bt با فرآورده تجاری Dipel روی کرم قوزه‌ی پنه مقایسه شد. بر اساس نتایج حاصله تأثیر دو جدایه‌ی بومی Bt روی کرم قوزه‌ی پنه و شب پرهی پشت الماسی نسبت به فرآورده تجاری Dipel مرگ و میر بیشتری ایجاد کرد. جدایه‌های بومی باکتری *B. thuringiensis* لارو سن سوم شب پرهی هندی، *Plodia interpunctella* (Hubner) نسبت به جدایه‌ی تجاری Dipel مؤثرter اعلام کرد (Marzban, 2001). نتایج به دست آمده از آزمایش ما نیز نشان داد که تأثیر جدایه‌های بومی KD-2 و 20 مقادیر غلظت کشندۀ ۵۰ درصد (LC₅₀) برای جدایه‌ی 20 باکتری *B. thuringiensis* لارو سن دوم شب پرهی پشت الماسی، برابر با اسپور در میلی‌لیتر 3×10^3 اعلام کرد و نشان داد که قدرت بیمارگری این جدایه در مقایسه با جدایه‌ی تجاری Dipel بیشتر است (Izadyar, 2002). زیست‌سنگی چند جدایه‌ی بومی Bt به همراه فرآورده‌ی تجاری دیپل روی کرم قوزه‌ی پنه را آزمایش و مشاهده کرد که جدایه‌ی 6R فاقد اگزو توکسین است. در تحقیقات انجام شده باکتری *B. thuringiensis* یکی از مؤثرترین حشره‌کش‌های علیه شب پرهی پشت الماسی، *Pieris rapae* L. و *Trichoplusia ni* Hübner، کرم و جب کن کلم، معروفی شد (Eckenrode et al., 1981). همچنین اثر Thuricide *P. xylostella* را با چندین حشره‌کش شیمیایی روی *P. xylostella* بررسی شد و به این نتیجه رسیدند که Thuricide مؤثرter از حشره‌کش‌های شیمیایی است (Ho and Ng, 1970). همچنین جدایه‌ی تجاری Bitrol (سروتاپ H-1) در غلظت 13×10^5 اسپور در سانتی‌مترمربع لاروهای شب پرهی پشت الماسی، *P. xylostella* را در مدت دو روز از بین می‌برد (Rautapaa, 1967). علاوه بر این H-3، H-1 (Burgerjon & Biache, 1967)

References

- Behdad, A.** 1982. Pests of Field Crops in Iran. Neshat publication, Isfahan. (In Persian).
- Ben-Dov, E., Zaritsky, A., Dahan, E., Barak, Z., Sinai, R. & Manasherob, R.** 1997. Extended screening by PCR for seven cry-group genes from field collected strains of *Bacillus thuringiensis*. Applied Environmental Microbiology. 63: 4883–4890.
- Brunner, E. & Stevens, P.F.E.** 1986. The control of diamondback moth with Thuricide, pp. 213-217. In: Talekar, N. S. & Griggs, T. D. (eds.), Diamondback Moth Management. Asian Vegetable Research and Development Center, Shanhua, Taiwan.
- Burgerjon, A. & Biache, G.** 1967. Contribution a L'étude du spectre d'activite de different souches de *Bacillus thuringiensis*. Entomologia Experimentalis et Applicata. 10: 211-230. (In French with English summary).
- Deilami, A.** 2010. Bioassay studies of some *Bacillus thuringiensis* Iranian strains on larvae of diamondback moth *Plutella xylostella* L. M.s Thesis, University of Shahed, 110 pp. (In Persian).
- Dezianian, A., Sajap, A.S., Lau, W.H., Omar, D., Kadir, H.A., Mohzmed, R. & Yusoh, M.R.M.** 2010. Morphological Characteristics of *P. xylostella* Granulovirus and Effects on Its Larval Host Diamondback Moth, *Plutella xylostella* L. (Lepidoptera: Plutellidae). American Journal of Agricultural and Biological Science. 5(1): 43-49.
- Eckenrode, C.J., Andaloro, J.T. & Shelton, A.M.** 1981. Suppression of Lepidopterous larvae (*Pieris rapae*, *Plutella xylostella*, *Trichoplusia ni*) in commercial sauerkraut cabbage field and research plots (parathion, *Bacillus thuringiensis*). Economic Entomology. 72: 276-279.
- Eldridge, R.** 2011. Calidad de los Productos Formulados en base a *Bacillus thuringiensis*. http://www.anasac.cl/agropecuarios/opensite_det_20110621205036n.aspx.
- Evans, H.F. & Shapiro, M.** 1981. Viruses, pp. 17–54. In: Lacey, L. (eds.), Manual of Techniques in Insect Pathology. Academic Press, London.
- Fitt, G. P.** 1989. The ecology of *Heliothis* species in relation to agroecosystems. Annual Review of Entomology. 34: 17-52.
- Grzywacz, D., Rossbach, A., Rauf, A., Russell, D.A., Srinivasan, R. & Shelton, A.M.** 2009. Current control methods for diamondback moth and other brassica insect pests and the prospects for improved management with lepidopteran-resistant Bt vegetable brassica in Asia and Africa. Crop Protection. 29(1): 68-79.
- Ho, T.H. & Ng, K.Y.** 1970. *Bacillus thuringiensis* Berliner for the control of diamondback moth in West Malaysia. Malaysian Agriculture Journal. 47: 313-322.
- Hughes, P.R., Gettig, R.R. & McCarthy, W.J.** 1984. Comparison of the time- Mortality response of *Heliothis zea* to 14 isolates of *Heliothis* nuclear polyhedrosis virus. Invertebrate Pathology. 41: 256-261.
- Izadyar, S.** 2002. Bioassay of Iranian strains of *Bacillus thuringiensis* against *Helicoverpa armigera* and determination of β –exotoxin. M.s Thesis, Reseach and Sciense of Azad University. 117 pp. (In Persian).
- Kumar, N.S., Murugan, K. & Zhang, W.** 2008. Additive interaction of *Helicoverpa armigera* Nucleopolyhedrovirus and Azadirachtin. BioControl. 53: 869-880.
- Kurstak, E. & Tijssen, P.** 1982. Mode of action, safety and future popects, pp. 3-45. In: Kurstak, E. (eds.), Microbial and Viral Pesticides. Marcel Dekki, Newyork.

- Levinson, B.L., Kasyan, K.J., Chiu, S.S., Currier, T.C. & Gonzalez, J.M. 1990.** Identification of beta-exotoxin production, plasmids encoding beta-exotoxins, and new exotoxins in *Bacillus thuringiensis* by using high performance liquid chromatography. *Journal of Bacteriology*. 172: 3172-3179.
- Marzban, R. & Baniameri, V. 2004.** An investigation on the effectiveness of some chemical and biological insecticides on Diamondback moth, *Plutella xylostella* L. (Lep.: Plutellidae). *Journal of New Agricultural Science*. 1: 14-20.
- Marzban, R. 2001.** Comparative bioassay of some native isolates of *Bacillus thuringiensis* and serotype of *kurstaki* on Indian meal moth (*Plodia interpunctella* Hb.). *Applied Entomology and Phytopathology*. 70: 29-36.
- Marzban, R. & Salehi, J.G. 2006.** Distribution of *Bacillus thuringiensis* in the Agricultural soils of Iran, pp. 95-100. In: Zaikov, G.E. (eds.), *Biotechnology, Agriculture and the Food Industry*. Nova Science Publishers, New York.
- Marzban, R., He, Q., Liu, X.X. & Zhang, Q.W. 2009.** Effects of *Bacillus thuringiensis* toxin Cry1Ac and Cytoplasmic polyhedrosis virus of *Helicoverpa armigera* (Hübner) (HaCPV) on Cotton bollworm (Lepidoptera: Noctuidae). *Journal of Invertebrate Pathology*. 101: 71-76.
- Mitter, C., Robert, W.P. & Matthews, M. 1993.** Biosystematic of the Heliothinae (Lepidoptera: Noctuidae). *Annual Review of Entomology*. 38: 207-225.
- Ooi, P.A.C. 1981.** Microbial control of diamondback moth in Cameron Highlands, Malaysia. *Malays Applied Biology*. 10: 49-56.
- Rautapaa, J. 1967.** Notes on the toxicity of a commercial preparation of *Bacillus thuringiensis* var. *thuringiensis* Berliner on some Lepidoptera and Tenthredinidae larvae. *Annals of Agriculture Fennica*. 6: 103-105.
- Shelton, A.M. 2004.** Management of diamondback moth, pp. 47-53. In: Sivapragasam, A., Loke, W.H., Hussan, A.K. & Lim, G.S. (eds.), *The Management of Diamondback Moth and other Crucifer Pests*. Kuala Lumpur, Malaysia.
- Sun, C.N., Wu, T.K., Chen, J.S. & Lee, W.T. 1986.** Insecticide resistance in diamondback moth, Management, PP. 359-371. Diamondback Moth. In: Talker, N.S. & Griggs, T.D. (eds.), *Asian Vegetable Research and Development Center*, Taiwan.
- Talekar, N.S. & Shelton, A.M. 1993.** Biology, ecology and management of the diamondback moth. *Annual Review of Entomology*. 38: 275-301.
- Tanada, Y. & Kaya, H. K. 1993.** *Insect Pathology*. Academic Press, Sandiego.
- Teakle, R.E. & Jensen, J.M. 1991.** *Heliothis armigera*, pp. 313-332. In: Singh, p. & Moore, R.F. (eds.), *Hand Book of Insect Rearing*. Elsevier, Amsterdam.
- Travis, R.G., & O'Callaghan, M. 1989.** *Bacillus thuringiensis*: Biology, Ecology and Safety. Wiley, New York.
- Verkerk, R.H.J. & Wright, D.J. 1996.** Multitropic interactions and management of the diamondback moth, a review. *Bulletin of Entomological Research*. 86: 205-216.
- Wright, D. 2004.** Biological control of *Plutella xylostella*: a global perspective, pp. 9-14. In: Bordat, D. & Kirk, A.A. (eds.), *Improving Biocontrol of Plutella xylostella*. Montpellier, France.

Study of virulence and molecular characteristics of some *Bacillus thuringiensis* isolates on cotton bollworm and diamondback moth

Maryam Kalantari¹, Rasoul Marzban¹, Zahra Magollifard², Habib Abbasipour²

1- Department of Biological Control, Iranian Research Institute of Plant Protection, Tehran, Iran.

2- Deprartmetn of Plant Protection, Faculty of Agriculture Science, Shahed University, Tehran, Iran.

Corresponding author: M. Kalantari, Email: m_kalantary2000@yahoo.com

Received: June. 06, 2013

1 (2) 17-26

Accepted: Dec. 22, 2013

Abstract

Bacillus thuringiensis bacteria because of many advantages such as specific effect on pest insects larvae, no adverse effects on the environment and non-target organisms and also easy combination with other methods of pest control, has an important role in pest management programs. The first step as a basis for doing research on this bacteria is to study virulence of different isolates and strains of the pathogen in the control of the target pest. In this research, the virulence of three native isolates and a commercial product (Dipel[®]) was evaluated on the larvae of cotton bollworm, *Helicoverpa armigera* and diamondback moth, *Plutella xylostella* at 27°C, a relative humidity of 65% and 16L:8D photoperiod. Based on the calculated results, 50% lethal concentration (LC₅₀) of three native isolates of KD2, 20, 6R and commercial product of Dipel on the 2nd larval instars of *H. armigera* were obtained as 1.21×10⁷, 8.8×10⁷, 1.39×10⁷ and 6.91×10⁷ spore ml⁻¹, respectively and KD2 isolate was the best strain among others. Results of 50% lethal concentration (LC₅₀) bioassay of three native isolates and commercial sample of Dipel on the 2nd larval instars of *P. xylostella* were calculated as 6.1×10⁴, 3.4×10³, 2.9×10⁵ and 8.8×10⁴ spore ml⁻¹, respectively and isolate of 20 was the best strain among others. The molecular analysis of the isolates revealed that isolates *cry* genes are not identical.

Key words: *Bacillus thuringiensis*, *Helicoverpa armigera*, *Plutella xylostella*, virulence, molecular characteristic.